

Bilag 1: Evakueringen af Hanstholm

Da Danmark blev besat den 9. april 1940, ankom der allerede samme aften tyske soldater til Hanstholm. Dengang hed byen Hansted. Først da havnen kom i 1960'erne, blev byen omdøbt til Hanstholm. Derfor hedder kirken også Hansted Kirke.

Hanstholm var et nøglepunkt i Danmark for tyskerne. Fra Hanstholm kunne man dække indsejlingen til Skagerrak med en såkaldt minespærring. Derfor blev der udlagt miner i farvandet mellem Hanstholm og Norge. Desuden byggedes nogle store kanonstillinger i Hanstholm og Kristiansand, som kunne beskyde de skibe, der trodsede minespærringen og forsøgte at sejle igennem.

Batteri 1 lige syd for Hanstholm. Bunkerne kan stadig tydeligt ses i terrænet.

Minespærringen og Hanstholm var en del af Atlantvolden. Det var tyskernes vestvendte fæstningsværker langs de europæiske kyster. Volden gik fra Sydfrankrig til Nordnorge. Det var Atlantvolden de allierede brød igennem, da de på D-Dag gik i land i Normandiet den 6. juni 1944. I 1943 var tyskerne overbeviste om, at de allierede kunne angribe Hanstholm når som helst. Derfor beordredes området evakueret. Den danske stat samarbejdede med tyskerne, og gjorde derfor

som der blev sagt. Staten købte folks huse, og så blev folk sendt væk. I Ræhr, tæt på Hanstholm, blev der bygget ret dårlige træbarakker, som familierne fra Hanstholm kunne flytte ind i. De var små, og bar præg af byggesjusk. Det samme var tilfældet i Hirtshals, hvor mange hanstholmboere tog til, fordi der var en havn de kunne fiske fra. Mange af dem kom ikke hjem igen, fordi de slog rødder deroppe, og ikke ville til at fiske fra åben strand igen.

Da krigen sluttede, vendte nogle tilbage til Hanstholm, hvor deres huse enten var jævnet med jorden eller havde taget skade af at stå tomt så længe. Hansted var inden krigen et lille fiskerleje - nu var det blevet endnu mindre.

I 1960'erne blev havnen dog bygget færdig, og mange rejste til Hanstholm for at fiske. Byen voksede derfor kraftigt.

Flygtninge fra Hansted i en baraklejr.